

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011580
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113011580.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti obžalovanému D. T., pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2014, sp.zn. 2T/85/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. d/ Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov a ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19. novembra 2012 v čase približne o 16.30 hodine v A. na W. ulici č. XX prišiel k T. Q., ktorá vychádzala z vchodu uvedeného bytového domu, oboma rukami ju chytil za hlavu, potom za bundu, a prechádzali z Hospodárskej ulici cez Bernolákovú bránu, námestie, k hrubému kostolu, smerom po ulici Jeruzalemskej k potravínám Jednota, potom naspäť k hrubému kostolu, odtiaľ na most na sídlisko Družba, kde na moste po prečítaní SMS v mobile začal ju biť, ťahal ju za vlasy a násilím ju ťahal smerom k pohostinstvu Mercelka na ulici V. Clementisa v Trnave, pričom ju celou cestou držal, aby neušla a po príchode do pohostinstva ju viackrát otvorenými dlaňami udieral po oboch stranách tváre, pričom T. Q. sa v čase o 21.30 hodine podarilo ujsť k miestu jej trvalého bydliska na ulici A. W. č. XX, kde ju obžalovaný D. T. už čakal, keď T. Q. začala utekať, túto dobehol, chytil za vlasy, hodil o zem a začal rukami biť po tvári a následne ju násilím naložil do privolaného taxíka, prikázal vodičovi, aby uzamkol dvere na vozidle a s taxíkom odišiel do obce Zavar, kde pri kruhovom objazde vystúpili, cestou na Viktorínihu ulicu obžalovaný T. Q. ťahal za vlasy, udieral, vyhrážal sa, že ju skope a vulgárne jej nadával, čo pokračovalo až do príchodu hliadky polície do 22.30 hodiny, čím spôsobil poškodenú T. Q., bytom A., ul. A. W. č. XX ľahké zranenia - pomliaždenie hlavy v spánkovo-temennej oblasti vľavo, pomliaždenie tváre s krvným výronom okolo ľavého oka, podvrtnutie základného kĺbu palca pravej ruky s dobou práceneschopnosti a liečenia v trvaní 10 dní,

2/ v čase približne o 01.00 hodine dňa 20. novembra 2012 v A. na ulici A. W. č. XX prišiel pred dom, v ktorom býva J. Q., matka T. Q., kde začal vykrikovať, že ju zabije, podpáli jej auto, čo vzbudilo u poškodenej obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

3/ v čase najneskôr do 21.30 hodiny dňa 29. augusta 2012 prechovával u seba jedno priesvitné igelitové vrečko o rozmeroch 5x7 cm s obsahom zelenej sušenej rastliny, ktoré počas roztržky vyhodil z vrečka

vetrovky vo vstupnej miestnosti pri vchodových dverách do cukrárne v Zavare na ulici Vetrovej č. 3, pričom podľa znaleckého posudku Kriminialisticko-expertízneho ústavu v Bratislave ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12687 obsahovalo 337 mg sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom väčším ako 10 mg tetrahydrokanabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, tetrahydrocanabinol (THC) patrí do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol uložený podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/, Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol zaviazaný k náhrade škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Mamatejova č. 17, Bratislava IČO:35937874 vo výške 1047,85 Eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd I. stupňa rozhodol predčasne, čím nebola jeho trestná vec náležite prešetrená. K zločinu obmedzovania osobnej slobody ďalej uviedol, že považuje za nevyhnutné aby bol vo veci vypočutý R. T., ktorý síce bol v prípravnom konaní vypočutý, avšak odmietol k veci vypovedať. Nie je zrejmé, prečo nebol predvolaný na hlavné pojednávanie nakoľko jeho svedectvo môže celú vec náležite objasniť. Ďalej poukázal na výpoveď N. X., ktorú podrobne rozobral, pričom z jeho výpovede vôbec nevyplýva, že by poškodená bola donútená násilím sadnúť do vozidla. Svedok F. L. v prípravnom konaní jasne klamal, čo v konečnom dôsledku aj na hlavnom pojednávaní prehlásil, pričom súd toto jeho tvrdenie nebral do úvahy. V osobe F. L. však ide o nedôveryhodnú osobu, má sklony ku klamaniu, je alkoholik a preto by mal byť vyšetrený jeho duševný stav. Podrobne sa ďalej zaoberal výpoveďami poškodených T. Q. a J. Q., z ktorých jednoznačne vyplýva, že poškodená bola s ním vždy dobrovoľne.

V ďalšej časti poukázal na procesné pochybenia, jednak v tom smere, že nebolo rozhodnuté o jeho návrhu na odmietnutie obžaloby, rozsudok nebol vypracovaný v zákonnej lehote a nebola náležite objasnená jeho obhajoba. Odvolanie doplnil návrhom na doplnenie dokazovania, keď žiadal vypočuť R. T., L. P., D. R., C. T. a údaje od polície týkajúce sa nahlásenia trestnej činnosti zo strany matky poškodenej.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného doplnil, že boli porušené práva obžalovaného, nakoľko obžalovaný pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania podal námietku zaujatosti t.j. dňa 06.09. pričom však vyšetrovateľ rozhodol až 13.09., že o námietke sa nekoná.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav veci, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný spáchanie trestnej činnosti v bode 1/ poprel v celom rozsahu. K bodu 2/ uviedol, že v kritickom čase chcel prísť za svojou priateľkou T. Q. a vysvetliť jej všetky okolnosti, ktoré si vsugerovala, do okna však prišla jej matka, začala po ňom revať, že zavolá

policajtov. Keď jej protirečil, použil zopár vulgarizmov, tiež hučal ale nepamätá si, že by sa jej bol vyhrážal, že jej podpáli auto alebo, že ju zabije.

Súd I. stupňa sa podrobne zaoberal obhajobou obžalovaného, v dôvodoch napadnutého rozsudku popísal výpovede poškodených T. Q. a J. Q., v nadväznosti na ich výpovede poukázal na výpovede svedkov T. I., D. Q. a U. N. týkajúce sa bodu 2/ výrokovej časti rozsudku, ďalej N. X., U. F. a U. B., T. Q. a F. L. týkajúce sa skutku v bode 1/ výrokovej časti rozsudku, A. W., Ing. A. Q., A. P., U. B. a U. A., týkajúce sa bodu 3/ výrokovej časti rozsudku.

V nadväznosti na vykonané dôkazy sú aj závery znaleckého posudku znalca MUDr. Alexandra Köröcza, PhD, ktorý potvrdil, že poškodená T. Q. utrpela dňa 12.11.2012 zranenia a to pomliaždenie hlavy v spánkovo-temenej oblasti vľavo, pomliaždenie tváre s krvným výronom okolo ľavého oka, podvrtnutie základného kĺbu palca pravej ruky - t.j. zranenia ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosti 10 dní, pričom mechanizmus vzniku zranenia zodpovedá tomu, ako ho opísala poškodená.

Aj krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že spáchanie skutkov bolo ďalej preukázané lekárskymi správami zo dňa 20.11.2012, fotodokumentáciou poškodenej, prepisom hovorov zo dňa 19.11.2012 operačného strediska OR PZ Trnava, vizualizáciou kamerového systému z kamery, ktorá sníma priestor pred pohostinstvom Zavar, úradným záznamom zákroku Obvodného oddelenia PZ Zavar zo dňa 19.11.2012 a záznamom pohotovostnej motorizovanej jednoty KR PZ Trnava zo dňa 20.11.2012, a tiež vykonanými konfrontáciami obžalovaného s poškodenými T. a J. Q., zápisnicou o ohliadke tela poškodenej T. Q., lekárskou správou, fotodokumentáciou k zraneniam T. Q.. Obhajoba obžalovaného smerovala najmä k bodu 1/ výrokovej časti rozhodnutia, pričom popisom udalostí samotným obžalovaným sa krajskému súdu javí, že obžalovaný má tendenciu zľahčovať to, čo urobil. Takémuto záveru zodpovedá aj skutočnosť, že u obžalovaného bola zistená duševná porucha - dissociálna porucha osobnosti. Nejde o duševnú chorobu ale o súhrn povahových vlastností s nivelizáciou vyšších citov a svedomia, nerešpektovaním spoločenských noriem, neschopnosťou poučiť sa z predchádzajúcich trestov a tendenciou k racionalizácii svojho správania, nízkou toleranciou k flustrácii a nízkym prahom k agresívnemu konaniu. Porucha osobnosti je trvale celoživotná povahová charakteristika, ktorá bola u obžalovaného prítomná aj v čase spáchania činu dňa 19.11.2012 t.j. pri spáchaní skutku v bode 1/ výrokovej časti rozhodnutia. V čase spáchania trestného činu dňa 19.11.2012 boli však u obžalovaného ovládacie a rozpoznávacie schopnosti plne zachované, svoje konanie mohol ovládať.

Ohľadne bodu 3/ Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava rozborom potvrdil, že priesvitné igelitové vrečko obsahovalo 337 mg sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis - sušené konope (marihuany) s obsahom väčším ako 10 mg tetrahydrocabinolu (THC), čo predstavuje minimálne 1 obvykle jednorázovú dávku drogy, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, tetrahydrocabinolu (THC) patrí do I. skupiny psychotropných látok.

Krajský súd preto poukazuje v podrobnostiach na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom súd I. stupňa právne kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1/ ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. d/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, v bode 2/ ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a v bode 3/ ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov a ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona.

Súd I. stupňa nepochybil ani pri výmere trestu a jeho druhu, keď uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 5 mesiacov v zmysle ustanovenia § 183 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/, Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, pričom vychádzal z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a dostatočne prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súlade ustanovením § 48 odsek 2 písm.b/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V súlade so zákonom je aj rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 287 odsek 1 Trestného poriadku, ktorým bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Mamatejova č. 17, Bratislava vo výške 1047,85 Eur.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.